

Anh nhấn mạnh từng chữ :

- tao sắp làm bố ..

Dững :

- phải rồi ông tướng ạ ..thế giờ còn tâm trạng đi Pháp không ? Tin này tao nghe từ Vân nói lên không có sai đâu..

Anh ngạc nhiên không khỏi sự vui sướng , ngay lúc này có thể không lời nào diễn tả hết cảm xúc trong anh ..34 năm cuộc đời , chưa bao giờ anh thấy mình hạnh phúc đến vậy ... anh muốn chạy ngay đến bên cô , ôm cô vào lòng , yêu thương và bảo vệ mẹ con cô đến suốt cuộc đời..mọi lầm lỗi trước kia anh xin nhận hết vào mình , chỉ cần cô vui vẻ và hạnh phúc ..

Thư ký kéo vali đi ra :

- chủ tịch , chúng ta đi thôi..

Anh tự cười không nói gì..

Thư ký lay người anh :

- chủ tịch , anh có sao không vậy ?

Anh cười bám vai thư ký :

- tôi sắp làm bố rồi , sắp làm bố rồi..

Thư ký gãi đầu :

- làm bố ?

Anh gật đầu :

- hủy tất cả các cuộc họp với đối tác bên kia , nói tôi bận .

Thư ký :

- liệu được không ?

- họ cần mình chứ mình chẳng cần thiết..

- vậy để tôi kéo vali vào trong..

Anh gật đầu , miệng không ngừng cười lớn... đôi mắt nâu hút hồn bao cô gái bây giờ đã tràn ngập hạnh phúc và niềm tự hào ...

Thư ký bước vào trong rồi gãi đầu vẫn không hình dung ra được sự việc , quá nhanh so với sức tưởng tượng ..

Anh vội vàng lấy xe , bà nội cũng kịp tới..

- Minh..đôi lát .bà có cái này mang sang để cháu nếu có qua nhà Thư , nhớ hỏi thăm sức khỏe bố mẹ con bé và thả cho con bé nén nhang dùm bà nhá ..

Anh cười :

- để khi khác đi bà.
- khi khác là bao giờ , có mấy khi cháu qua bên đó đâu..
- bà có muốn có chỗ bế không ?

Bà ôm mồm :

- chỗ..chỗ nào , ở đâu ?

- đấy , bà xem bà kia , coi bộ háo hức ghê gớm.
- bố anh , bà đợi ngày này lâu lắm rồi , anh lại lừa bà để bà vui phải không..

Anh mời bà lên xe ..

- bà đi theo cháu rồi sẽ rõ..

Anh háo hức ngóng trông để được gặp cô , bà ngồi kế bên anh cũng hưởng chút vui từ anh. ..
Thằng cháu lạnh lùng của bà đã lâu lắm rồi mới có nụ cười thỏa mãn như vậy..

Tại quán cafe..

Tuấn :

- sao rồi , hành động không ?

Trâm :

- tất nhiên là có rồi , ngu gì k làm. Nhưng mấy giờ cô ta mới hết ca.
- tôi hỏi rồi , 15p nữa..

Trâm :

- thế đã mua được thuốc với đối tượng để giúp chúng ta hoàn thành kế hoạch chưa ?

Tuấn từ trong túi lôi ra một vỉ thuốc rồi nhếch môi :

- nghe bảo thuốc này có tác dụng đẩy thai ra cực mạnh..

Trâm cười :

- lấy sẵn cho tôi cốc sữa..

Thúy từ trong quán đi ra..

Chị chủ :

- chị biết em khó khăn nên tạo điều kiện trả lương cuối tuần cho em , em cầm lấy số tiền công này mà mua đồ tắm bổ cho mẹ khỏe, con khỏe nhé .

Thúy cúi đầu :

- em cảm ơn chị lắm ạ.
- ơn huệ gì , tiền mồ hôi của em cả đấy..chị tạo điều kiện cho cô cũng khiến chị vui lây..

Thúy cười :

- em chào chị em về..

Thúy bước ra khỏi cửa quán , Trâm đằng sau liếc Tuấn , ý nói hành động thôi..

Thúy đi được vài bước , bất giác dừng lại trước hàng kem bông , nhìn đứa trẻ con nô đùa , cô nhẹ nhàng xoa tay lên bụng mình rồi mỉm cười..

- bé con , lớn nhanh rồi ra với mẹ , mẹ mua kem bông cho ăn nè..mẹ con thích ăn kem bông lắm..

Một đứa bé chạy ra đưa cho Thúy bông hồng và một cốc sữa :

- cô ơi , có chú bảo với con là cô làm việc mệt mỏi rồi , uống hết cốc sữa này cho khỏe nhà..chú ấy gửi tặng cho cô bông hồng này nữa..

Cô nhìn bé rồi cười :

- thế chú ấy đâu con..

Bé chỉ sang đường rồi ngo ngác , ánh mắt tìm kiếm :

- ơ chú ấy vừa ở đây mà..

Từ xa cô thấy chiếc xe của anh dần đi tới..

Đứa bé :

- chú ấy bảo cô uống đi cho chú ấy vui , cô uống nhà..

Thúy :

- ừ..cô uống..cảm ơn con nhé..

Cô lắc đầu nhìn bóng dáng xe anh " bảo không gặp mà còn làm trò quan tâm người ta "..cô cười rồi uống hết cốc sữa ..

Trâm từ đằng xa :

- mà ngu rồi con ạ..

Tuấn nhìn Trâm cười :

- có trời mới cứu được cô ta.

Trâm :

- 1

- 2

- 3

Từ từ thưởng thức..

Vừa dứt câu , cô ôm chặt bụng mình , máu mồm phun ra , đôi chân gục ngã xuống đất , miệng kêu lớn :

- đau..

Cô bán hàng quay ra thấy Thúy :

- này cô gì ơi , cô ơi

Anh từ bên kia đường kéo cửa kính xuống chột tắt nụ cười , ánh mắt nheo lại , đôi môi run run khi thấy cô , anh vội vàng lao ra khỏi xe chạy tới ôm lấy cô :

- Thúy..mở mắt ra , em đừng làm tôi sợ , tôi xin em , đừng làm tôi sợ ..tôi đến rồi , đến rồi..

Cô bám chặt áo anh , một tay ôm bụng :

- tôi đau bụng quá , anh đã làm gì tôi ? Con tôi sẽ không sao chứ (nước mắt giàn dụa)

Anh :

- nhất định sẽ không sao , nhất định là vậy ..tin anh đi ..

Anh vội vàng bế cô lên rồi chạy sang bên đường , bà nội chạy tới hoảng sợ :

- sao lại thế này ?

Anh hét lên :

- bà , nhanh lên , nhanh lên (hốt hoảng)

Bà run run khi thấy máu dưới quần Thúy đã bắt đầu chảy ra , bà ôm mồm rồi bật khóc..

- ôi không..lạy phật..

Anh vội vàng ôm cô vào trong xe , một tay nắm chặt tay cô , một tay lái xe , đôi môi hôn lên trán cô , đôi mắt rung rung..

- cố lên , em nhất định sẽ không sao..

Đôi mắt cô bắt đầu mờ nhạt đi , đôi môi khô chẳng còn đủ sức kêu gào , từ trong miệng phát ra từng âm thanh yếu ớt :

- nhất định phải cứu con tôi..

Anh gật đầu không ngừng :

- đưa bé và em ..nhất định sẽ không sao..

Tại bệnh viện ..

Anh ngồi hành lang , đầu cúi xuống ..bà vỗ lưng..

- yên tâm , người tốt sẽ đc trời thương..

Anh vò đầu , giọng nói run run :

- cô ấy và đứa bé.. đứa bé..

Bà nội :

- ráng lên , cháu phải bình tĩnh hơn ai hết..chúng ta phải cầu trời khẩn phật cho mẹ con nó đc bình an..

Nói rồi bà quay mặt đi ra hướng khác , giọt nước mắt không ngừng tuôn rơi , ánh mắt bà đầy khắc khổ..phải cố gắng vững tâm lắm bà mới có thể k khóc trước mặt anh.

Tại quán cafe..

Tuấn :

- sao rồi , hành động không ?

Trâm :

- tất nhiên là có rồi , ngu gì k làm. Nhưng mấy giờ cô ta mới hết ca.

- tôi hỏi rồi , 15p nữa..

Trâm :

- thế đã mua được thuốc với đối tượng để giúp chúng ta hoàn thành kế hoạch chưa ?

Tuấn từ trong túi lôi ra một vỉ thuốc rồi nhếch môi :

- nghe bảo thuốc này có tác dụng đẩy thai ra cực mạnh..

Trâm cười :

- lấy sẵn cho tôi cốc sữa..

Thúy từ trong quán đi ra..

Chị chủ :

- chị biết em khó khăn nên tạo điều kiện trả lương cuối tuần cho em , em cầm lấy số tiền công này mà mua đồ tắm bổ cho mẹ khỏe, con khỏe nhá .

Thúy cúi đầu :

- em cảm ơn chị lắm ạ.
- ơn huệ gì , tiền mồ hôi của em cả đấy..chị tạo điều kiện cho cô cũng khiến chị vui lây..

Thúy cười :

- em chào chị em về..

Thúy bước ra khỏi cửa quán , Trâm đằng sau liếc Tuấn , ý nói hành động thôi..

Thúy đi được vài bước , bất giác dừng lại trước hàng kem bông , nhìn đứa trẻ con nô đùa , cô nhẹ nhàng xoa tay lên bụng mình rồi mỉm cười..

- bé con , lớn nhanh rồi ra với mẹ , mẹ mua kem bông cho ăn nè..mẹ con thích ăn kem bông lắm..

Một đứa bé chạy ra đưa cho Thúy bông hồng và một cốc sữa :

- cô ơi , có chú bảo với con là cô làm việc mệt mỏi rồi , uống hết cốc sữa này cho khỏe nhá..chú ấy gửi tặng cho cô bông hồng này nữa..

Cô nhìn bé rồi cười :

- thế chú ấy đâu con..

Bé chỉ sang đường rồi ngơ ngác , ánh mắt tìm kiếm :

- ơ chú ấy vừa ở đây mà..

Từ xa cô thấy chiếc xe của anh dần đi tới..

Đứa bé :

- chú ấy bảo cô uống đi cho chú ấy vui , cô uống nhá..

Thúy :

- ừ..cô uống..cảm ơn con nhé..

Cô lắc đầu nhìn bóng dáng xe anh " bảo không gặp mà còn làm trò quan tâm người ta "..cô cười rồi uống hết cốc sữa ..

Trâm từ đằng xa :

- mà ngu rồi con ạ..

Tuấn nhìn Trâm cười :

- có trời mới cứu được cô ta.

Trâm :

- 1

- 2

- 3

Từ từ thương thức..

Vừa dứt câu , cô ôm chặt bụng mình , máu mồm phun ra , đôi chân gục ngã xuống đất ,

miệng kêu lớn :

- đau..

Cô bán hàng quay ra thấy Thúy :

- này cô gì ơi , cô ơi

Anh từ bên kia đường kéo cửa kính xuống chột tắt nụ cười , ánh mắt nheo lại , đôi môi run run khi thấy cô , anh vội vàng lao ra khỏi xe chạy tới ôm lấy cô :

- Thúy..mở mắt ra , em đừng làm tôi sợ , tôi xin em , đừng làm tôi sợ ..tôi đến rồi , đến rồi..

Cô bám chặt áo anh , một tay ôm bụng :

- tôi đau bụng quá , anh đã làm gì tôi ? Con tôi sẽ không sao chứ (nước mắt giàn dụa)

Anh :

- nhất định sẽ không sao , nhất định là vậy ..tin anh đi ..

Anh vội vàng bế cô lên rồi chạy sang bên đường , bà nội chạy tới hoảng sợ :

- sao lại thế này ?

Anh hét lên :

- bà , nhanh lên , nhanh lên (hốt hoảng)

Bà run run khi thấy máu dưới quần Thúy đã bắt đầu chảy ra , bà ôm mồm rồi bật khóc..

- ôi không..lạy phật..

Anh vội vàng ôm cô vào trong xe , một tay nắm chặt tay cô , một tay lái xe , đôi môi hôn lên trán cô , đôi mắt rung rung..

- cố lên , em nhất định sẽ không sao..

Đôi mắt cô bắt đầu mờ nhạt đi , đôi môi khô chẳng còn đủ sức kêu gào , từ trong miệng phát ra từng âm thanh yếu ớt :

- nhất định phải cứu con tôi..

Anh gạt đầu không ngừng :

- đứa bé và em ..nhất định sẽ không sao..

Tại bệnh viện ..

Anh ngồi ghế hành lang bệnh viện, đầu cúi xuống ,bà vỗ lưng..

- yên tâm , người tốt sẽ đc trời thương..

Anh vò đầu , giọng nói run run :

- cô ấy và đứa bé.. đứa bé..

Bà nội :

- ráng lên , cháu phải bình tĩnh hơn ai hết..chúng ta phải cầu trời khẩn phật cho mẹ con nó đc bình an..

Nói rồi bà quay mặt đi ra hướng khác , giọt nước mắt không ngừng tuôn rơi , ánh mắt bà đầy khắc khổ..phải cố gắng vững tâm lắm bà mới có thể k khóc trước mặt anh..

Trải qua 15p nằm trong phòng cấp cứu , bác sỹ đi ra cúi đầu :

- chúng tôi rất tiếc không cứu dc đứa bé , tình trạng sức khỏe của cô ấy vẫn còn rất yếu.

Anh Túm lấy cổ áo bác sỹ :

- tôi bảo sao , nhất định phải cứu con tôi cơ mà , các người làm ăn kiểu gì vậy , bao nhiêu năm tôi đầu tư vào cái bệnh viện này để làm gì .

Bà tiến tới gỡ tay anh ra khỏi áo bác sỹ :

- buông tay ra đi Minh , bác sỹ cũng đã cố gắng hết sức rồi ..đứa bé không có duyên với nhà ta.

Anh buông thõng hai tay. Lạnh lùng nói :

- nguyên nhân tại đâu .

- là do cô ấy uống phải loại thuốc cực mạnh , có tính chất đẩy bào thai ra khỏi cổ tử cung người mẹ . Thái nhi áng chừng khoảng hơn 2 tháng nên

Anh nhắm mắt lại , xiết chặt đôi bàn tay , các cơ gân bắt đầu nổi lên ..

- kẻ làm ra chuyện này , giết không bỏ xót .

Bà thở dài nhìn anh ..

Bác sỹ :

- anh có thể vào thăm cô ấy ..

A lững từng từng bước chân , mở cánh cửa phòng bệnh một màu trắng sao lạnh lẽo đến vậy ..mùi thuốc sát trùng , mùi khổ đau bao quanh căn phòng .. anh nhìn cô yếu ớt trên giường bệnh , nước mắt anh rơi , người đàn ông kiên cường ấy đã bật khócanh kéo ghế đến bên cô , ngồi cạnh giường nắm lấy tay cô , hôn lên đôi bàn tay gầy gò , xanh xao ấy ... cô nhắm chặt mắt , mím chặt môi , nước mắt tuôn ra thỉnh thoảng tạo thành tiếng nấc đến nghẹn lòng ..

Anh :

- nếu có thể , hãy cứ khóc cho giọt nước mắt trôi hết nỗi buồn kia đi ..anh xin lỗi , anh bất tài , anh vô dụng , anh đáng trách ngàn lần ..

Cô mở mắt ra nhìn anh bằng ánh mắt vô hồn , cô cười rồi ôm bụng mình ..

- con tôi , nó vẫn đang hình thành trong bụng tôi nè ..anh thấy không , bây giờ nhá , nó chỉ bé thế này thôi này , 7 tháng nữa nó sẽ chào đời ..tôi được làm mẹ , anh được làm bố ..thích không ? Vui không ?

Anh mắt rưng rưng nắm tay cô :

- em bình tĩnh được không ? Anh xin em đấy ..

Cô rút tay mình ra khỏi tay anh :

- tôi muốn ôm con mình (cô bật dậy) tôi phải đi tìm con tôi , nhét nó lại trong bụng tôi ..

Anh ôm chặt lấy cô , cô giãy dụa đánh anh , cắn anh đến rớm cả máu ...

Y tá đi vào :

- anh cho cô ấy uống thuốc an thần lại đi , bệnh nhân bị cú sốc tâm lý chưa bình tĩnh lại được ..sẽ ổn thôi ..

Anh đưa viên thuốc cho cô :

- ngoan nào , uống đi , uống hết rồi tôi sẽ dẫn em đi tìm con ..

Cô gật gật đầu :

- hứa nhá ..

- hứa ..

Cô cho cốc nước lên miệng , cái cảnh cô cầm cốc sữa uống hiện về trong tâm trí cô , cô giật mình quăng cái cốc vào tường , những mảnh vỡ thủy tinh như mảnh vỡ trong chính tâm hồn cô vậy , cô thu mình lại một góc :

- không ..không uống đâu , uống vào đau bụng đấy ..

Anh nắm chặt tay cô , vuốt ve mái tóc cô cho tựa đầu vào ngực mình :

- ngủ đi , có tôi bên em rồi , Sẽ không một ai làm hại được em lúc này ..

Cô từ từ nhắm mắt lại , đôi lúc đôi môi khẽ run run lên , từng tiếng khóc nức đau đến xé lòng ... anh nhắm mắt tựa đầu vào trán cô , hai trái tim cùng chung một nhịp đập , cùng chung một đau thương khó nói thành lời ..

Bà nội từ ngoài cầm một tô cháo trắng bước vào :

- đợi lát con bé tỉnh , cố gắng dỗ cho con bé ăn cho lại sức .

Anh gật đầu :

- bà ở đây với cô ấy một lát .. cháu đi ngoài có việc ..

- cháu định đi đâu ..

Anh hít một hơi :

- đi tìm kẻ giết con cháu (ánh mắt căm phẫn)

Anh bước đi , ánh mắt sắc lạnh thấu xương , anh gọi cho thư ký :

- bằng mọi giá phải xem được hết camera đoạn đường D , phố S cho tôi ..

Thư ký :

- tôi làm ngay đây .

- tôi muốn kết quả nhanh nhất có thể .

Tại nhà riêng của Tuấn ..

Trâm :

- sao anh ấy lại có thể đến đúng lúc vậy ?

Tuấn cau mặt lại :

- cô hỏi tôi , tôi biết hỏi ai ..tại cô đấy. Sao cô bảo nó đi Pháp nên tôi mới tham gia cùng .. định bụng xong việc sẽ xóa hết dấu vết , nhưng giờ thì ngon rồi , người của nó phong tỏa kín khu đấy ..

Mẹ Tuấn run run :

- nó nhất định sẽ không tha cho chúng ta .

Tuấn :

- mẹ gọi cầu xin lão già ấy hộ con .

- mày điên à , ông ấy thì có quyền gì lên tiếng với nó , nó nổi tiếng lạnh lùng vô tình .

- dù sao ông ta cũng là bố đẻ nó .

Mẹ Tuấn lườm con trai ..

- thằng ngu , hại người giờ hại mình ..

Trâm quát lên :

- ồn ào quá , nếu anh ta cho ng xem camera khu đấy, chúng ta sẽ biết chắc ..tôi sẽ về Pháp ..

Tuấn kéo tay Trâm lại :

- cùng hội cùng thuyền , cô định để một mình tôi gánh ..

Trâm :

- buông tay tôi ra đồ khốn ..

- chúng ta khốn như nhau ..

Trâm ngồi phịch xuống ghế , cô bình tĩnh gọi cho mẹ , nghe được giọng mẹ cô , cô oà khóc :

- mẹ ơi , cứu con ..

Mẹ Trâm :

- đã xảy ra chuyện gì vậy ?

- anh Minh , lần này anh ấy sẽ giết con mất .

- con làm gì để nó giết .

- con ..con ..con hại biết con anh ấy ...

Mẹ Trâm giật mình rơi điện thoại ..

- mẹ.. mẹ ..mẹ có nghe thấy con nói gì không ?

Bà trấn an lại tinh thần :

- con nào , thằng Minh làm gì có con ..

- con k biết giải thích sao cho mẹ hiểu. Nhưng đại loại là con làm con ả bên anh ấy xảy thai..

Mẹ Trâm hét lên trong điện thoại :

- con ơi là con , mà có biết thằng Minh nó lạnh lùng thế nào không hả , mà hại mà chưa đủ , lần này mà hại luôn cả cái gia đình này rồi ..

- con biết con dại rồi , con k tìm chế được tức giận trong người ..giờ chỉ mẹ mới cứu được con .

-bằng cách nào ?

- chị Thư sẽ giúp dc con , anh ấy từng yêu chị ấy hơn chính bản thân mình , nhất định nếu chị Thư nói , anh ấy sẽ tha cho con..

- nhưng nó mất trí nhớ rồi .

- mất thì có thể tìm lại mà mẹ , chẳng qua từ trc đến giờ mẹ chưa bao giờ thử cho chị ấy tìm lại ký ức ..

Bà do dự :

- nhưng ...

- mẹ ..mẹ còn coi con là con gái mẹ không ?

Bà gạt đầu tắt máy rồi thở dài ngồi xuống ghế sofa ..

Trâm tắt điện thoại quay sang nhìn Tuấn và mẹ anh ..

Tuấn nhú mày :

- Thư ..cô ấy vẫn còn sống như tôi nghĩ ..

Trâm :

- đến nước này rồi sớm muộn gì sự thật cũng được phơi bày.. phải , chị tôi còn sống ...

Mẹ Tuấn há mồm rồi ôm miệng ..

Tuấn nhếch môi :

- thì ra cô đã dự tính cả rồi , □hết cô vẫn còn một quân cò trong tay ..

Trâm cười ..

- một là dc. Hai là mất ..tại sao chúng ta không thử ..tôi đã xác định anh Minh sẽ không bao giờ đến với tôi nên vụ việc làm cô ta xảy thai , tôi không hối hận ...

Minh từ trong bước vào vỗ tay , đi đằng sau anh khoảng chục người mặc áo đen ..

- không hối hận ..hay lắm ..

Tuấn giật mình , đôi chân bắt đầu run run , miệng lắp bắp :

- sao anh lại tới đây ..

Mẹ Tuấn chạy ra ôm chân Minh ..

- xin cậu đừng làm hại con tôi ..

Anh cười :

- ơ hay , tôi có làm gì đâu nhỉ .

Trâm run run :

- anh..anh ..không phải em làm ...

Anh cười rồi ngồi xuống tựa đầu vào ghế , liếc nhìn một vòng ..

- tôi đến đây chơi thôi mà , làm gì mà căng thế ..

Trâm :

- em xin phép đi trước , anh ở chơi tự nhiên ..

Trâm vội vàng bước ra ngoài , vệ sỹ của anh ngăn lại :

- mời cô vào trong , chưa có lệnh của chủ tịch. Không ai được đi đâu hết ..

Trâm run sợ rơi cả túi xách ..

Tuấn :

- mời các người ra khỏi nhà tôi , k đi tôi sẽ báo an ninh .

Anh nhếch môi :

- nhà nào của mày , nhà mày ở nhưng đứng tên tao thẳng chó ạ .. mày và bà ta chỉ là những con chó đi ở nhờ ..

Mẹ Tuấn khóc lóc :

- khoan hãy làm gì ..để tôi gọi bố cậu đến ..

Anh rút điện thoại từ trong túi quần ra , bấm số gọi cho ông Đức :

- đến khu biệt thự số 5 mà nhận xác thẳng con trai ông ngày đêm thương yêu ..

Tuấn toát mồ hôi :

- chúng mày nhất định k dc làm gì trước khi bố tao đến nhà ..

Anh cười nhạt :

- thẳng hèn...

Đợi 15p sau ông Đức có mặt ..

Mẹ Tuấn thấy chồng bèn chạy ra kêu gào :

- mình ơi cứu con ..

Tuấn :

- bố ơi cứu con ..

Ông Đức hốt hoảng :

- Minh .. rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy con ?

Anh tiến đến gần bố anh ..

- ông muốn có cháu nội không ?

Ông cười :

- việc này là việc vui mừng. Sao lại căng thẳng thế con .

- vui ..rất vui ..nhưng cháu nội ông chưa kịp chào đời thì đã bị thằng chó này nó hại rồi (chỉ tay mặt Tuấn)

Tuấn xông lên thì bị vệ sỹ của anh ghì vai xuống :

- bố đừng tin lời nó , nó muốn hại con ..

Ông Đức nhìn Tuấn :

- đây phải là sự thật ..thằng Minh nó chưa bao giờ nói điều cho ai ..

Mẹ Tuấn quỳ xuống chấp tay xin ông :

- cả đời này em đi theo mình , hầu hạ mình , chỉ mong mình bảo vệ được con trai em ..em đập đầu xuống đất cúi xin con trai anh tha cho con trai em ..

Ông Đức nhăn mặt :

- việc này nếu là sự thật , e rằng trời cũng k giúp dc bà ..

Tuấn gào to :

- bố ...bố ..

Ông Đức lắc đầu :

- lực bất tòng tâm ...

Minh tiến đến gần Tuấn :

- tay nào mua thuốc ?

Tuấn run run không trả lời ...

Anh quát lên :

- tao hỏi mày , tay nào mua thuốc ..hay là cả hai tay , nếu cả hai tay thì chặt cả hai cho tao ..

Tuấn :

- đừng .. đừng .. tay phải ..

Anh nhắm mắt :

- chặt đứt bàn tay nó cho tao ..

Vệ sỹ đập chân Tuấn ngã khụy xuống đất .. Tuấn gồng mình :

- thằng chó , không được làm vậy với tao ..

Anh quát lên :

- chặt ...

Mẹ Tuấn gào khóc nhìn con trai , ông Đức mắt ngoảnh đi không dám nhìn thẳng ..

Tuấn kêu la vì đau đớn , nhìn bàn tay mình rời khỏi cánh tay , anh ngất tại chỗ ..mẹ Tuấn run run chạy ra :

- Tuấn ...con ơi..

Anh :

- mới chỉ là cảnh cáo , kịch chưa hết ..

Anh dặn vệ sỹ :

- canh chừng nó 24/24 ..k được để nó rời khỏi thành phố ..

Ông Đức vội vàng gọi bác sỹ ..

Vệ sỹ :

- chủ tịch , cô ta cũng ngất rồi (nhìn về Trâm)

Anh :

-lôi cô ta về nhốt lại , xử sau ..

Anh vội vàng bước đi , quay trở lại bệnh viện ..

Bà nội :

- con bé vừa tỉnh rồi lại ngủ rồi .

- bà về nhà trước đi , mọi việc ở đây cứ để cháu lo .

- thế còn vụ kia , đã tìm được ra người làm chưa ?

Anh gật đầu :

- chuyện này nói sau đi bà .

Anh ngồi xuống cạnh giường , nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay cô , nhẹ nhàng cầm chiếc khăn ướt lau những vết máu vẫn còn sót lại ở kẽ tay cô ..

Cô mở mắt ra nhìn anh rồi âm thầm rơi nước mắt ..giọng nói khế vang lên :

- tôi khát ...

Anh vội vàng lấy cốc nước lọc cho cô , đỡ cô ngồi dậy rồi từ từ ngả vào lòng mình ..

Cô thần thờ :

- mất hết rồi ... mất hết rồi .

Sống mũi anh cay cay , đôi mắt rung rung :

- tất cả là tại tôi đã không bảo vệ được mẹ con em ..

Cô ngước mắt lên nhìn anh , giọt nước mắt không ngừng tuôn rơi , cô lặng yên không nói gì , lặng yên đến đáng sợ ...